

SAMNINGUR

Samningur milli ríkisstjórnar Íslands annars vegar og ríkisstjórnar Konungsríkisins Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja hins vegar er varðar afmörkun landgrunnsins handan 200 sjómílna á svæðinu milli Færeyja, Íslands, meginlands Noregs og Jan Mayen.

Ríkisstjórn Íslands annars vegar og ríkisstjórn Konungsríkisins Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja hins vegar, (hér á eftir nefnd „aðilarnir“),

sem vilja viðhalda hinum góðu tengslum nágrannaþjóðanna Íslands og Danmerkur/Færeyja og styrkja þau,

sem vísa til samþykkrar bókunar frá 20. september 2006 milli Danmerkur/Færeyja, Íslands og Noregs,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Handan 200 sjómílna frá grunnlínunum, sem notaðar eru til að mæla breidd landhelginnar hjá hvorum aðila fyrir sig, hefur markalína, sem afmarkar landgrunnið á svæðinu milli Íslands og Danmerkur/Færeyja, verið ákvörðuð sem landmælingarlína sem tengir saman eftirtalda punkta hér á eftir:

Punktur 1:   65°41' 22,63" N   5°34' 42,22" W

Punktur 2:   66°49' 15,75" N   1°41' 43,56" W

Punktarnir sem tilgreindir eru hér að framan eru ákvarðaðir með landfræðilegri breiddar- og lengdargráðu í samræmi við „World Geodetic System 1984“ (WGS84(G1150, epoch 2001.0)).

Til að skýra þetta nánar hafa markalínan og punktarnir, sem eru tilgreind hér að framan, verið dregin á kortið sem fylgir með þessum samningi.

2. gr.

1. Sé staðfest að jarðefnalag sé að finna í eða á landgrunni annars aðilans og hinn aðilinn telur að fyrrnefnt lag nái yfir á landgrunn hans, getur síðarnefndi aðilinn tilkynnt þeim fyrrnefnda um það með því að leggja fram þau gögn sem hann byggir tilkynningu sína á.

2. Ef slík tilkynning er lögð fram skulu aðilar hefja viðræður sín á milli um hversu langt lagið nær og um möguleika á að nýta það. Meðan viðræður standa yfir skal sá aðili sem hóf þær renna stöðum undir álit sitt með sönnunum úr jarðeðlisfræðigögnum og/eða jarðfræðigögnum, þ.m.t. tiltæk borunargögn, og báðir aðilar skulu kappkosta að tryggja að allar upplýsingar, sem málið varða, séu gerðar aðgengilegar vegna þessara viðræðna.

3. a. Ef þessar viðræður leiða í ljós að jarðefnalagið, annað en vetniskolefni, nær yfir á landgrunn beggja aðila skulu aðilarnir, að beiðni annars hvors þeirra, hafa samráð með það í huga að nýta lagið. Nýting á laginu sem hefur áhrif á möguleikana á nýtingu

Þess á landgrunni hins aðilans má ekki fara fram án undanfarandi samkomulags milli aðilanna.

b. Leiði fyrrnefndar viðræður í ljós að vetniskolefnislagið nái yfir á landgrunn beggja aðila og að unnt sé að nýta lagið á landgrunni annars aðilans frá landgrunni hins aðilans að öllu leyti, eða að hluta til, eða að nýting lagsins á landgrunni annars aðilans myndi hafa áhrif á möguleika til þess að nýta lagið á landgrunni hins aðilans skal gera, að ósk annars aðilans, samning um skiptingu lagsins milli aðilanna og um nýtingu þess sem einingar, þ.m.t. um tilnefningu rekstrarstjóra einingar, um leið til þess að nýta slíkt lag á sem skilvirkastan hátt og um leið til þess að skipta afrakstrinum af nýtingunni. Slíkur samningur skal nást sem samningur um einingarnýtingu. Hvorugur aðilinn getur nýtt sér vetniskolefnislag fyrr en aðilarnir hafa gert samning um einingarnýtingu sín á milli.

3. gr.

Samningurinn um einingarnýtingu, sem aðilum ber að koma sér saman um skv. 3. mgr. b í 2. gr., sem varðar nýtingu skilgreinds vetniskolefnislags sem liggur yfir markalínur, skal innihalda eftirfarandi ákvæði:

1. Skilgreina skal vetniskolefnislagið sem liggur yfir markalínur og til stendur að nýta sem einingu (breiddargráður og lengdargráður eru venjulega sýndar í sérstöku fylgiskjali).
2. Landfræðilegum og jarðfræðilegum eiginleikum vetniskolefnislagsins sem liggur yfir markalínur, ásamt aðferðafræði sem er beitt við flokkun gagna, skal lýst. Þeir lögaðilar sem eiga rétt á því að nýta vetniskolefnislagið, sem liggur yfir markalínur, sem einingu skulu hafa jafnan aðgang að öllum jarðeðlisfræðigögnum og/eða jarðfræðigögnum, þ.m.t. öll tiltæk borunargögn sem eru notuð sem grunnur að lýsingu á slíkum jarðfræðilegum eiginleikum.
3. Tilgreina skal áætlað heildarumfang vetniskolefnisins í vetniskolefnislaginu sem liggur yfir markalínur. Tilgreina skal þá aðferð sem er notuð við slíka útreikninga. Greina skal frá skiptingu forðans á milli aðilanna (venjulega í sérstöku fylgiskjali).
4. Hvor aðili um sig á rétt á að fá afrit af öllum jarðeðlisfræðigögnum og/eða jarðfræðigögnum, þ.m.t. öll tiltæk borunargögn, sem og af öllum öðrum gögnum sem skipta máli fyrir vetniskolefnislagið, sem nýta ber sem einingu, og sem hefur verið safnað í tengslum við nýtingu vetniskolefnislagsins.
5. Báðir aðilar skulu, hvor um sig, veita öll nauðsynleg leyfi sem er krafist samkvæmt landslögum hvors um sig vegna úrvinnslu og reksturs vetniskolefnislagsins, sem liggur yfir markalínur, sem einingar, í samræmi við þennan samning.
6. Hvor aðili um sig skal skylda viðkomandi lögaðila, sem eiga rétt á að nýta vetniskolefni þeim megin markalínunnar sem hann fer með yfirráð, til þess að gera samstarfssamning sín á milli í því skyni að hafa stjórn á nýtingu vetniskolefnislagsins, sem liggur yfir markalínur, sem einingar, í samræmi við samninginn um einingarnýtingu.
7. Eftirfarandi ákvæði skulu gilda með tilliti til samstarfssamningsins:
  - Samstarfssamningurinn skal hafa skírskotun til samningsins um einingarnýtingu svo tryggt sé að ákvæði síðarnefnda samningsins gangi framar.

- Samstarfssamningurinn skal hafa fyrirvara um samþykki beggja aðila. Slíkt samþykki skal veitt án ástæðulausrar tafar og skal ekki synja um það að ástæðulausu.
  - Tilnefna skal rekstrarstjóra einingar sem sameiginlegan fulltrúa þeirra lögaðila sem eiga rétt á því að nýta hið skilgreinda vetniskolefnislag, sem liggur yfir markalínur, sem einingu, í samræmi við meginreglurnar í samningnum um einingarnýtingu. Tilnefning rekstrarstjóra einingar, og sérhver breyting á tilnefningu, skal vera með fyrirvara um fyrirframsamþykki beggja aðila.
8. Hvorugur aðila skal, með fyrirvara um ákvæði landslaga hvors um sig, synja lögaðilum, sem eiga rétt á því að nýta vetniskolefni þeim megin markalínunnar sem hann fer með yfirráð, um leyfi fyrir borun hola, eða að það sé gert fyrir þeirra hönd, í því skyni að ákvarða hvort um vetniskolefnislag, sem liggur yfir markalínur, sé að ræða og ákvarða jafnframt skiptingu þess.
  9. Aðilarnir skulu sammælast, í tæka tíð áður en nýtingu vetniskolefnislags, sem liggur yfir markalínur, er um það bil að ljúka, um það hvenær nýtingu úr vetniskolefnislaginu skuli hætt.
  10. Aðilarnir tveir skulu eiga samráð sín á milli í því skyni að tryggja að gerðar séu ráðstafanir á sviði heilbrigðis-, öryggis- og umhverfismála í samræmi við ákvæði landslaga hvors um sig.
  11. Hvor aðili um sig er ábyrgur fyrir eftirliti með vetniskolefnismannvirkjum, sem eru staðsett á landgrunni hans, og fyrir starfsemi tengdri vetniskolefni sem fer fram þar í tengslum við nýtingu vetniskolefnislagsins sem liggur yfir markalínur. Hvor aðili um sig skal tryggja skoðunarmönnum gagnaðilans aðgang að slíkum mannvirkjum, sé þess óskað, og að þeir hafi aðgang að viðeigandi mælikerfum á landgrunni eða yfirráðasvæði hvors aðila sem er. Hvor aðili um sig skal enn fremur tryggja að hinn aðilinn fái reglulega viðeigandi upplýsingar til þess að hann geti gætt grundvallarhagsmuna sinna, þ.m.t. en þó ekki einvörðungu á sviði heilbrigðis-, öryggis- og umhverfismála, vetniskolefnisframléiðslu og mælinga.
  12. Ekki skal breyta rétti til að nýta vetniskolefni, sem annar aðilinn veitir og sem gildir um vetniskolefnislag, sem liggur yfir markalínur, sem háð er einingarnýtingu í samræmi við þennan samning, eða ráðstafa honum til nýrra lögaðila án undanfarandi samráðs við hinn aðilann.

4. gr.

Aðilar skulu leggja allt kapp á að leysa úr hvers kyns ágreiningi sem varðar lag sem liggur yfir markalínur eins fljótt og unnt er. Nái aðilar samt sem áður ekki að komast að samkomulagi skulu þeir í sameiningu kanna alla valkosti til þess að leysa úr ágreiningsefninu.

5. gr.

1. Nái aðilar ekki að komast að samkomulagi um einingarnýtingu lagsins, sem liggur yfir markalínur, getur hvor aðili sem er farið þess á leit að ágreiningurinn verði leystur með samningaviðræðum. Ef ekki er unnt að leysa slíka deilu með þessum hætti eða eftir öðrum

leiðum, sem aðilar samþykkja innan 6 mánaða frá slíkri beiðni, skal vísa deilunni, að ósk annars aðilans, til sérstaks gerðardóms sem er skipaður með eftirfarandi hætti:

2. Innan 90 daga frá því að deilunni er vísað til sérstaks gerðardóms skal hvor aðili tilnefna einn gerðarmann og gerðarmennirnir tveir, sem þannig eru tilnefndir, skulu velja þriðja gerðarmanninn sem skal vera formaður. Formaður gerðardómsins skal ekki vera ríkisborgari annars hvors aðilans eða hafa fasta búsetu á yfirráðasvæði annars hvors þeirra. Láti annar aðilinn hjá líða að tilnefna gerðarmann getur hvor aðili sem er farið þess á leit við forseta Alþjóðadómstólsins að hann tilnefni gerðarmann. Sama gildir hafi þriðji gerðarmaðurinn ekki verið valinn innan eins mánaðar frá því að seinni gerðarmaðurinn var tilnefndur eða skipaður.

3. Gerðardómurinn setur sér starfsreglur, en þó skulu allar ákvarðanir teknar, liggja einróma ákvörðun ekki fyrir, með meirihluta atkvæða þeirra sem í dóminum sitja. Ákvarðanir gerðardómsins eru bindandi fyrir aðilana.

6. gr.

Nái aðilar ekki að komast að samkomulagi um skiptingu lagsins sín á milli skulu þeir vera einhuga um að skipa óháðan sérfræðing til þess að ákvarða skiptinguna. Ákvörðun hins óháða sérfræðings er bindandi fyrir aðilana. Aðilar geta þó komið sér saman um að skipta laginu sín á milli að nýju í samræmi við tilgreind skilyrði.

7. gr.

Hvor aðili um sig getur farið fram á að hafnar verði viðræður um endurákvörðun skiptingar lagsins eftir að nýting er hafin á því vetniskolefnislagi sem lýst hefur verið eining. Allar beiðnir um endurskiptingu verða að byggjast á traustum, nýjum gögnum er varða þætti sem skipta máli fyrir skiptinguna. Báðir aðilar skulu kappkosta að tryggja að öll viðeigandi gögn séu gerð aðgengileg vegna þessara viðræðna. Aðilar geta, á þessum grundvelli, komið sér saman um að skipta laginu sín á milli að nýju í samræmi við tilgreind skilyrði.

8. gr.

Þessi samningur er með fyrirvara um afstöðu viðkomandi aðila á álitamálum sem samningur þessi fjallar ekki um, þ.m.t. álitamál er varða beitingu þeirra á fullveldisréttindum eða lögsögu yfir hafsbotni og botnlögum hans.

9. gr.

Samningur þessi öðlast gildi þegar aðilarnir hafa tilkynnt hvor öðrum skriflega að nauðsynlegri innlendri málsmeðferð sé lokið.

Gjört í Stokkhólmi hinn 30. október 2019 í tvíriti á íslensku, dönsku, færeysku og ensku og eru allir textar jafngildir. Ef ágreiningur rís um túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands

Fyrir hönd ríkisstjórnar Konungsríkisins
Danmerkur

Fyrir hönd landsstjórnar Færeyja

AGREEMENT

Agreement between the Government of Iceland, on the one part, and the Government of the Kingdom of Denmark together with the Government of the Faroes on the other part, concerning the delimitation of the continental shelf beyond 200 nautical miles in the area between the Faroe Islands, Iceland, Mainland Norway and Jan Mayen

The Government of Iceland on the one part, and the Government of the Kingdom of Denmark together with the Government of the Faroes, on the other part (hereinafter “the Parties”),

Desiring to maintain and strengthen the good neighbourly relations between Iceland and Denmark/the Faroe Islands,

Referring to the *Agreed Minutes* of 20 September 2006 between Denmark/the Faroe Islands, Iceland and Norway,

Have agreed as follows:

Article 1

Beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea of each Party is measured, the boundary line delimiting the continental shelf in the area between Iceland and Denmark/the Faroe Islands has been determined as a geodetic line connecting the following points below:

Point 1: 65°41' 22.63" N   5°34' 42.22" W

Point 2: 66°49' 15.75" N   1°41' 43.56" W

The points listed above are defined by geographical latitude and longitude in accordance with the World Geodetic System 1984 (WGS84(G1150, epoch 2001.0)).

By way of illustration, the boundary line and the points listed above have been drawn on the chart annexed to this Agreement.

Article 2

1. If the existence of a mineral deposit in or on the continental shelf of one of the Parties is established and the other Party is of the opinion that the said deposit extends to its continental shelf, the latter Party may notify the former Party accordingly, through submitting the data on which it bases its notification.

2. If such a notification is submitted, the Parties shall initiate discussions on the extent of the deposit and the possibility for exploitation. In the course of these discussions, the Party initiating them shall support its opinion with evidence from geophysical data and/or geological data, including any available drilling data, and both Parties shall make their best efforts to ensure that all relevant information is made available for the purposes of these discussions.

3. a. If it is established during these discussions that the mineral deposit, other than hydrocarbons, extends to the continental shelf of both Parties, the Parties shall at the request of either of them consult with a view to exploit the deposit. Exploitation of the deposit in a way that would affect the possibility of its exploitation on the continental shelf of the other Party, may not take place without prior agreement between the Parties.

b. If it is established during these discussions that the hydrocarbon deposit extends to the continental shelf of both Parties and that the deposit on the continental shelf of the one Party can be exploited wholly or in part from the continental shelf of the other Party, or that the exploitation of the deposit on the continental shelf of the one Party would affect the possibility of exploitation of the deposit on the continental shelf of the other Party, agreement on the apportionment of the deposit between the Parties and on the unitised exploitation shall be reached at the request of one of the Parties, including as to the appointment of a unit operator, the manner in which any such deposit shall be most effectively exploited and the manner in which the proceeds relating thereto shall be apportioned. Such agreement shall be reached in the form of a Unitisation Agreement. Neither Party can exploit the hydrocarbon deposit until a Unitisation Agreement has been agreed between the Parties.

Article 3

The Unitisation Agreement to be agreed by the Parties in accordance with Article 2, paragraph 3b, concerning the exploitation of a defined transboundary hydrocarbon deposit shall include the provisions set out below:

13. The transboundary hydrocarbon deposit to be exploited as a unit shall be defined (latitudes and longitudes normally shown in a separate attachment).
14. The geographical and geological characteristics of the transboundary hydrocarbon deposit and the methodology used for data classification shall be described. The legal persons holding rights to exploit the transboundary hydrocarbon deposit as a unit shall have equal access to any geophysical data and/or geological data, including any available drilling data used as a basis for such geological characterisation.
15. The estimated total volume of hydrocarbons in place in the transboundary hydrocarbon deposit shall be stated. The methodology used for such calculation shall be stated. The apportionment of the reserves between the Parties shall be set out (normally in separate attachment).
16. Each Party shall be entitled to copies of all geophysical data and/or geological data, including any available drilling data, as well as all other data of relevance for the unitised hydrocarbon deposit, and which are gathered in connection with the exploitation of the hydrocarbon deposit.
17. The two Parties shall individually grant all necessary authorisations required by their respective national laws for the development and operation of the transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with this Agreement.
18. Each Party shall require the relevant legal persons holding rights to exploit hydrocarbons on its respective side of the delimitation line to enter into a Joint Operating Agreement between them to regulate the exploitation of the

transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the Unitisation Agreement.

19. The following provisions shall apply in relation to the Joint Operating Agreement:
  - The Joint Operating Agreement shall refer to the Unitisation Agreement to ensure that the provisions contained therein shall prevail.
  - The Joint Operating Agreement shall be subject to approval by both Parties. Such approval shall be given with no undue delay and shall not be unduly withheld.
  - A unit operator shall be appointed as the joint agent of the legal persons holding the rights to exploit the defined transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the principles set out in the Unitisation Agreement. The appointment of, and any change of, the unit operator shall be subject to prior approval by the two Parties.
20. Subject to its national laws, neither Party shall withhold a permit for the drilling of wells by, or on account of, the legal persons holding rights to exploit hydrocarbons on its respective side of the delimitation line for purposes related to the determination and apportionment of the transboundary hydrocarbon deposit.
21. In due time before the exploitation of hydrocarbons from the transboundary hydrocarbon deposit is about to cease, the two Parties shall agree on the timing of cessation of the exploitation from the transboundary hydrocarbon deposit.
22. The two Parties shall consult each other with a view to ensuring that health, safety and environmental measures are taken in accordance with the national laws of each Party.
23. Each Party shall be responsible for inspection of hydrocarbon installations located on its continental shelf and for the hydrocarbon activities carried out thereon in relation to the exploitation of the transboundary hydrocarbon deposit. Each Party shall ensure inspectors of the other Party access to such installations on request, and that they have access to relevant metering systems on the continental shelf or in the territory of either Party. Each Party shall also ensure that relevant information is given to the other Party on a regular basis to enable it to safeguard its fundamental interests including, but not limited to health, safety, environment, hydrocarbon production and metering.
24. A right to exploit hydrocarbons awarded by one Party, and which applies to a transboundary hydrocarbon deposit that is subject to unitisation in accordance with this Agreement, shall not be altered or assigned to new legal persons without prior consultation with the other Party.

Article 4

The Parties shall make every effort to resolve any disagreement concerning a transboundary deposit as rapidly as possible. If, however, the Parties fail to agree, they shall jointly consider all of the options for resolving the impasse.

Article 5

1. If the Parties fail to agree on unitised exploitation of a transboundary deposit either Party may request to solve the disagreement by negotiation. If any such dispute cannot be resolved in this manner or by any other procedure agreed to by the Parties within 6 months following such request, the dispute shall be submitted, at the request of either Party, to an ad hoc arbitral tribunal composed as follows:
2. Each Party shall within 90 days of the submission of the dispute to an ad hoc arbitral tribunal designate one arbitrator, and the two arbitrators so designated shall elect a third arbitrator, who shall be the President. The President of the arbitral tribunal shall not be a national of or habitually reside in the territory of either of the Parties. If either Party fails to designate an arbitrator, either Party may request the President of the International Court of Justice to appoint an arbitrator. The same procedure shall apply if, within one month of the designation or appointment of the second arbitrator, the third arbitrator has not been elected.
3. The tribunal shall determine its own procedure, save that all decisions shall be taken, in the absence of unanimity, by a majority vote of the members of the tribunal. The decisions of the tribunal shall be binding upon the Parties.

Article 6

If the Parties fail to agree on the apportionment of the deposit between themselves, they shall agree to appoint an independent expert to determine the apportionment. The decision of the independent expert shall be binding upon the Parties. The Parties may, however, agree that the deposit shall be reapportioned between themselves according to specified conditions.

Article 7

Each Party may after commencement of exploitation from the unitised hydrocarbon deposit request discussions to be initiated on the redetermination of the apportionment of the deposit. Any request for reapportionment must be based on substantial new information regarding factors relevant to apportionment. Both Parties shall make their best efforts to ensure that all relevant information is made available for the purpose of these discussions. The Parties may on this basis agree that the deposit shall be reapportioned between themselves according to specified conditions.

Article 8

This Agreement is without prejudice to the respective Parties' views on questions that are not governed by this Agreement, including questions relating to their exercise of sovereign rights or jurisdiction over the seabed and its subsoil.

Article 9

This Agreement enters into force when the Parties have notified each other in writing that the necessary internal procedures have been completed.

Done at Stockholm on the 30 day of October 2019 in duplicate in the Icelandic, Danish, Faroese, and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of Iceland

For the Government of the Kingdom
of Denmark

For the Government of the Faroes